

رابطه بین جهت‌گیری مذهبی و امیدواری با چشم انداز زمان در دبیرستان‌های دخترانه منطقه ۴ تهران

سامره غفاریان^۱

^۱دانشجوی دکترای رشته مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکزی

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه بین جهت‌گیری مذهبی و امیدواری با چشم انداز زمان انجام شد. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر دبیرستان‌های منطقه ۴ آموزش و پژوهش شهر تهران در سال تحصیلی ۹۶-۹۷ به تعداد ۴۲۰ نفر می‌باشد. نمونه پژوهش شامل ۲۰۰ نفر است که به روش نمونه گیری خوش‌ای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای مورد استفاده در این پژوهش، پرسشنامه جهت‌گیری مذهبی احسان بهرامی، پرسشنامه امید میلرو و چشم انداز زمان زیمبارد است. داده‌های به دست آمده با استفاده از روش آماری همبستگی پیرسون و با نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده بیانگر وجود تفاوت معنادار ($P < 0.01$) است. نتایج تحلیل فرضیه‌ها بیانگر آن است که بین جهت‌گیری مذهبی درونی و امیدواری و نیز بین جهت‌گیری مذهبی با چشم انداز زمان در دانش آموزان و همچنین بین امیدواری با چشم انداز زمان در دانش آموزان رابطه معناداری وجود دارد. ولی بین جهت‌گیری مذهبی بیرونی و امیدواری با چشم انداز زمان تفاوت معناداری وجود ندارد. درنتیجه بین جهت‌گیری مذهبی درونی و امیدواری با چشم انداز زمان رابطه معنادار وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: جهت‌گیری مذهبی، امیدواری، چشم انداز زمان، دختران دبیرستان‌های منطقه ۴

جهت گیری مذهبی روی آورد کلی است که شخص از مذهب اتخاذ کرده است. فرد در ارتباط با موجودی متعالی مجموعه ای از اعتقادات، اعمال و تشریفات خاصی را در زندگی خود دارد. (گل پرور، ۱۳۹۱)آلپورت^۱(۱۹۶۱) مذهب را یکی از عوامل بالقوه مهم و یک نیروی عظیم کمک کننده برای سلامت روان می داند. او بر همین اساس جهت گیری مذهبی^۲ را عنوان می کند. از نظر آلپورت افراد مذهبی دو نوع جهت گیری مذهبی درونی^۳ و بیرونی^۴ دارند. آلپورت، جهت گیری مذهبی درونی را چنین توضیح می دهد که منشاء انگیزه اصلی اینگونه اشخاص اعتقادات آنها به صورت انتزاعی از مذهب است، نیازهای دیگر این افراد که در درجه دوم اهمیت است، عقاید و مذهب آنها را تحت تاثیر قرار نمی دهد. اینها برآورده شدن این نیازها را هم در ضمن اعتقادات مذهبی ممکن می دانند. آلپورت، جهت گیری مذهبی درونی را چنین توضیح می دهد که منشاء انگیزه اصلی اینگونه اشخاص اعتقادات آنها به صورت انتزاعی از مذهب است، نیازهای دیگر این افراد که در درجه دوم اهمیت است، عقاید و مذهب آنها را تحت تاثیر قرار نمی دهد. اینها برآورده شدن این نیازها را هم در ضمن اعتقادات مذهبی ممکن می دانند. آلپورت این فرضیه را مطرح می کند که افراد دارای جهت گیری مذهبی درونی در مقایسه با افرادی که جهت گیری مذهبی بیرونی دارند دارای سلامت روانی بیشتری هستند و تندیگی کمتری را تجربه می کنند. بررسی متغیرهای سلامت روان فرض آلپورت را تایید کرده اند (کیانی، ۱۳۹۳).

۲- بیان مساله:

مذهب و جهت گیری دینی یکی از عوامل تاثیرگذار بر شناخت و رفتار می باشد. بسیاری از جنبه های مذهب برآمید، خوش بینی، همدلی، پیوندجوئی، عفو و بخشش تاکید کرده و پیوسته از تجاوز و رفتارهای ضداجتماعی مانند فساد، خودفروشی و دزدی نهی کرده است. دین الهی به حقیقت انسان و نیازهای او توجه دارد. از این رو برنامه همه جانبی ای را برای زندگی وی ارائه میدهد. پایبندی به ارزشها و آموزه های دینی که مبتنی بر ویژگیها و نیازهای فطری انسان است، تامین کننده آرامش، سلامت روان، بهزیستی و شادکامی دینداران خواهد بود. مساله ای دیگری که از دید پژوهشگر بسیار مهم می آید جهت گیری افراد از لحظه

^۱ Allport

^۲-Religious Orientation

^۳-Intrinsic

^۴-Extrinsic

زمانی می باشد. در پژوهش های اولیه زیمباردو^۵ و بوید^۶ (۱۹۹۹) جهت گیری وابسته به گذشته، حال و آینده را بررسی کردند. این جهت گیری ها مفهوم چشم انداز زمان را از آن خود کرد، که این چشم اندازها شامل آینده، آینده متعالی، حال لذت جویانه، گذشته‌ی مثبت و گذشته‌ی منفی در حالیکه افراد در موقعیت‌های مختلف با این شش حالت چشم انداز زمان خود را تطبیق می دهند، بین آنها همچنین حالت های متفاوتی از برخورد با این شش چشم انداز دیده می شود. افراد در زمینه‌ی آینده معمولاً به این صورت عمل می کنند که چه چیزی فراتر است برایش پیش آید و برای به دست آوردن هدف‌های آینده شان احساس هدفمندی می کنند. در حال قدری افراد به زمان حال به صورت زمانی که تغییر ناپذیر است نگاه می کنند و خود را تسلیم قضا و قدر خود می کنند، و آنها در حالت لذت گرایانه، در زمان حال زندگی می کنند و تنها به استفاده کردن از فرصت‌های به دست آمده فکر می کنند و اینگونه چگونه از آنها برای لذت بردن از زندگی استفاده کنند، و گذشته‌ی مثبت به این معناست که گذشته اصولاً مفهوم نوستالژیک دارد و در رفتار و افکار زمان حال بسیار تاثیرگذار است، و بالاخره گذشته منفی نیز نگاه محزون و غمگینی نسبت به گذشته دارد و این غمگینی باعث تاثیرگذاشتن بر زمان حال نیز می شود و آن را هم تحت شعاع قرار می دهد (کورتیس، دانکل، جنیفرو وبر، ۲۰۱۰). هر یک از ما به دنبال آرامش و امیدواری در زندگی هستیم و به بیان دیگر امید به انسان نشاط و چالاکی می بخشد. اما در عصر حاضر با صنعتی شدن جوامع یکی از مشخصه‌هایی که در رفتار عموم مردم، مخصوصاً دانش آموزان وجود دارد، مساله ضعیف بودن امید نسبت به زندگی و آینده است. لذا از جمله موضوعات اساسی و مهمی که یادآوری آن به افراد مخصوصاً دانش آموزان بسیار ضرورت دارد، موضوع (امید) و امیدوار بودن به زندگی، حیات و فردای روشن است. در زمینه امیدواری می توان افزود که انسان در گذر زمان و گذران زندگی با انواع حادثه‌ها و پیشامدها روبه رو می شود و به بسیاری از خواسته‌ها و آرزوهایش دست نمی یابد و طبعاً همواره چرخش جهان به دلخواه او نیست. در چنین شرایطی داشتن اعتقادات مذهبی و تکیه به خداوندمی تواند با ایجاد روحیه مثبت اندیشی و امید به آینده فرد را به زندگی علاقمند سازد و به فرد کمک کند تا تصویر منفی از خود و اهداف ارزیابی مثبت آگاهی فرد از میزان توانایی‌ها خود و نداشتن دیدگاه جبری به فرد کمک می کند تا قادر به تغییر سرنوشت خود باشد. نوجوانان و جوانان چرخ فعالیتهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی یک جامعه را به گردش در می آورند اجتماع را دچار تحول می سازند و می توانند آن را به اوج و سر بلندی و موفقیت برسانند و یا به انحطاط و نابودی بکشانند. بنابرین روشن است که توجه به

^۵-Zimbardo^۶-Boyd

مسایل این قشر از جامعه و تلاش در راه حل مشکلات آنان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (شریفی و همکاران، ۱۳۹۰). بر این اساس بهداشت و سلامتی روانی، جسمانی، هیجانی و معنوی مفهومی وسیع و تحت تأثیر میزان آگاهی و طرز تلقی جوامع است، به عنوان نیازهای اجتماعی این گروه از افراد جامعه تلقی می‌شود چرا که عملکرد مطلوب یک جامعه مستلزم برخورداری از افراد سالم است (موحد ابطحی، ۱۳۸۷). یکی از عوامل مرتبط که می‌تواند بر سلامت معنوی تأثیر گذار باشد، اعتقادات و باورهای مذهبی و دینی است که بر این اساس طی سال‌های اخیر روند پژوهش در مورد مذهب و ابعاد سلامت پیشرفت فزاینده‌ای پیدا کرده است (منصورنژاد و همکاران، ۱۳۸۹). تحقیقات افرادی همچون (مسی و نووال ۲۰۱۰) نشان می‌دهد دین و اعتقادات مذهبی که از عوامل تأثیر گذار در سلامت است، چهره جهان را در نظر فرد دگرگون می‌سازد و طرز تلقی او از خود، خلقت و رویدادهای پیرامون تغییر می‌دهد. یکی دیگر از عواملی که می‌تواند پیش‌بینی کننده مناسبی برای سلامت معنوی افراد مخصوصاً در دنیای کنونی باشد امید به زندگی مطلوب است. امید به ما انعطاف پذیری، نشاط و توانایی خلاصی از ضرباتی را که زندگی برما تحمیل می‌کند را داده و باعث افزایش رضایت از زندگی می‌شود (پریچیت، ۱۳۸۴: ۱۱). از سوی دیگر امید یکی از مقوله‌های مهم در اسلام است. چنانچه خداوند همواره انسان را به امیدواری و خوش بین بودن به نظام زندگی دعوت کرده و آینده روشنی را برای او ترسیم می‌نماید و بر عکس نامیدی و یاس را بسیار قبیح و ناشست شمرده و آن را دومین گناه کبیره قلمداد می‌کند (عرب نو کندی، ۱۳۸۲: ۳۷). با توجه به این مطالب امیدواری می‌تواند احساس سلامتی را در ابعاد مختلف در انسان پیرواراند و یاس و ترس را دور گرداند (نقل از مجلسی، ۱۴۰۴ هق) امید نیرویی هیجانی است که تخیل را به سمت موارد مثبت هدایت می‌کند، و به انسان‌ها انرژی می‌دهد و آنها را مجهز می‌کند تا برای کار و فعالیت آماده شوند. امید، به ما انعطاف پذیری، نشاط و توانایی خلاصی از ضرباتی می‌دهد که زندگی به ما تحمیل می‌کند و باعث افزایش رضایت از زندگی می‌شود (پارکر^۷ و همکاران، ۲۰۰۳).

چشم انداز زمان منعکس کننده نقشی است که در زمان در زندگی فرد ایفا می‌کند. این مفهوم نگرش‌ها و افکار فرد را به زمان پیوند می‌دهد. چشم انداز زمان نه تنها صفت‌های شخصیت، قضاؤت‌ها و سبک‌های حل مساله فرد را توصیف می‌کند بلکه نقش مهمی در رفتار انگیزش و هدف محوری افراد دارد (سیو و همکاران، ۲۰۱۴) با توجه به نیاز جامعه امروز ما در کلیه زمینه‌های آموزشی و ادارات آموزشگاههای عالی و رسانه‌ها لازم است برنامه‌هایی اجرا گردد که جهت‌گیری درونی مذهبی را در افراد را تقویت نمایند. اگر جامعه‌ای به معنای واقعی بتواند از بد و آموزش اولیه به انسان‌ها این را بیاموزد که مذهب درونی باعث آرامش

^۷-Parker

روح و روان و امیدواری به آینده خواهد شد برای همین سرمایه گذاری روی این اصل می نماید. هدف اصلی پژوهش حاضر، تعیین رابطه جهت‌گیری مذهبی و امیدواری با چشم انداز زمان در دانش آموزان است.

۳- اهداف پژوهش:

هدف اصلی:

تعیین رابطه جهت‌گیری مذهبی و امیدواری با چشم انداز زمان در دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ شهر تهران.

اهداف فرعی:

۱. تعیین رابطه جهت‌گیری مذهبی درونی با امیدواری در دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ شهر تهران

۲. تعیین رابطه جهت‌گیری مذهبی درونی با چشم انداز زمان در دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ شهر تهران

۳. تعیین رابطه جهت‌گیری مذهبی بیرونی با امیدواری در دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ شهر تهران

۴. تعیین رابطه جهت‌گیری مذهبی بیرونی با چشم انداز زمان در دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ شهر تهران

۵. تعیین رابطه امیدواری با چشم انداز زمان در دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ شهر تهران

۴- اهمیت و ضرورت تحقیق:

نوجوانان و جوانان چرخ فعالیتهای اجتماعی، اقتصادی و سیاسی یک جامعه را به گردش در می آورند اجتماع را دچار تحول می سازند و می توانند آن را به اوج و سر بلندی و موفقیت برسانند و یا به انحطاط و نابودی بکشانند. بنابرین روشی است که توجه به مسائل این قشر از جامعه و تلاش در راه حل مشکلات آنان از اهمیت ویژه ای برخوردار است (شریفی و همکاران، ۱۳۸۸). بر این اساس بهداشت و سلامتی روانی، جسمانی، هیجانی و معنوی مفهومی وسیع و تحت تاثیر میزان آگاهی و طرز تلقی جوامع است، به عنوان نیازهای اجتماعی این گروه از افراد جامعه تلقی می شود چرا که عملکرد مطلوب یک جامعه مستلزم برخورداری از افراد سالم است (موحد ابطحی، ۱۳۸۷). یکی از عوامل مرتبط که می تواند بر سلامت معنوی تاثیر گذارد، اعتقادات و باورهای مذهبی و دینی است که بر این اساس طی سال های اخیر روند پژوهش در مورد مذهب و ابعاد سلامت پیشرفت فزاینده ای پیدا کرده است (منصور نژاد و همکاران، ۱۳۸۹). تحقیقات افرادی همچون (مسی و نووال، ۲۰۱۰) نشان می دهد دین و اعتقادات مذهبی که از عوامل تاثیر گذار در سلامت است، چهره جهان را در نظر فرد دگرگون می سازد و طرز تلقی او از خود، خلقت و رویدادهای پیرامون تغییر می دهد. از سوی دیگر امید یکی از مقوله های مهم در اسلام است. چنانچه خداوند

همواره انسان را به امیدواری و خوش بین بودن به نظام زندگی دعوت کرده و آینده روشنی را برای او ترسیم می نماید و بر عکس ناممیدی و یاس را بسیار قبیح وزشت شمرده و آن را دومین گناه کبیره قلمداد می کند(عرب نو کندی ، ۱۳۸۲: ۳۷). با توجه به این مطالب امیدواری کی تواند احساس سلامتی را در ابعاد مختلف در انسان بپروراند و یاس و ترس را دور گرداند(نقل از مجلسی، ۱۴۰۴ ه.ق) امید نیرویی هیجانی است که تخیل را به سمت موارد مثبت هدایت می کند، و به انسان‌ها انرژی می‌دهد و آنها را مججهز می کند تا برای کار و فعالیت آماده شوند. امید، به ما انعطاف پذیری، نشاط و توانایی خلاصی از ضرباتی می‌دهد که زندگی به ما تحمل می کند و باعث افزایش رضایت از زندگی می شود (پارکرو همکاران، ۲۰۰۳). چشم انداز زمان منعکس کننده نقشی است که در زمان در زندگی فرد ایفا می کند. این مفهوم نگرش ها و افکار فرد را به زمان پیوند می دهد. چشم انداز زمان نه تنها صفت های شخصیت، قضایت ها و سبک های حل مساله فرد را توصیف می کند بلکه نقش مهمی در رفتار انگیزش و هدف محوری افراد دارد(سیو و همکاران ، ۲۰۱۴).

۵- پیشینه نظری پژوهش:

جهت گیری مذهبی:

لغت مذهب تصاویری از پرهیزگاری تا ستمگری و از هنر تا جنون را به ذهن می آورد برخی معنایی عام برای مذهب در نظر گرفته اند و بر این اساس معنایی ذاتی وجود ندارد و هر شی از زمان و مکان دارای تقدس معنایی مذهبی دارد. از جهتی دیگر مذهب به عنوان بخشی از فرهنگ است که به صورت فعال به دفاع از ارزش ها و باورها می پردازد و انسان را درگیر شبکه ای منحصر به فرد می کند و تعریف دیگری که از مذهب ارائه شده به مجموعه ای از ایمان به قدرت فوق بشری رفتارهای عادی و مناسکی صورت گرفته در برابر قدرت اتلاق می گردد. به طور کلی آلپورت (۱۹۶۷)، جهت گیری مذهبی افراد را به دو دسته درونی و بیرونی طبقه بندی کرده، معتقد است: افرادی که دارای جهت گیری مذهبی درونی می باشند، مذهب در آنها احساس راحتی، امنیت و سودمندی و خودسازگاری را به وجود می آورند. به عبارت دیگر، افراد با جهت گیری مذهبی درونی در هماهنگی با اعتقادات و شعائر مذهبی شان زندگی می کنند. این امر موجب امنیت و ثبات اجتماعی بیشتر در آنها می شود. بر اساس نظریه آلپورت مذهب درونی، مذهبی فraigیر و دارای اصول سازمان یافته و درونی شده است. در حالی که مذهب بیرونی، امری است خارجی و ابزاری که برای ارضای نیازهای فردی از قبیل مقام و امنیت مورد استفاده قرار می گیرد، منظور آلپورت از جهت گیری مذهبی درونی، عبارت اند از: یک تعهد انگیزشی فraigیر که غایت و هدف است، نه وسیله ای برای دستیابی به اهداف فردی.

تعريف دین و مذهب

مذهب در لغت به معنای کیش، طریقت، مسئولیت است که معطوف به امر مقدس در دو بعد دین آشنایی و دین باوری می شود. نگرش مذهبی، نگرش به امور ماوراءی است که به موجب آن مشکلات روحی حل گشته و احراز و تقویت آن موجب یگانگی، ثبات، استمرار و پایداری فرد در جامعه می شود، و دین یک نظام مبتنی بر اعتقادات است که در قلمرو ابعاد فردی و اجتماعی از جانب پروردگار برای هدایت انسان‌ها در مسیر رشد و کمال الهی ارسال گردیده و شامل عقاید، باورها و نگرش‌ها و رفتارهایی است که با هم پیوند داشته و یک احساس جامعیت را برای فرد تدارک می بیند. پارگامنت (۱۹۹۷)، مذهب را این گونه تعريف می کند: (جست و جو برای معنا و ارزشی که مقدست شمرده می شود). در این تعريف، سه واژه کلیدی وجود دارد: ارزش، جست و جو و مقدس. در اینجا فرض بر این است که مردم در پی چیزی می روند که در زندگی شان ارزش و معنا داشته باشد. همچنین در این تعريف از مذهب، بر این تکیه شده است که انسان‌ها موجودهایی فعال و هدف مدار هستند. فروید، مذهب را به عنوان پدیده‌ای بر خاسته از نیازهای بشر معرفی کرده و بر این اعتقاد بود که یگانه هدف آن، کمک به بشر برای غلبه بر ترس‌هایی است که در طول زندگی با آنها روبه رو می شود.

شیوه‌های ارتباطی روانشناسی و دین

سه شیوه ارتباط در حوزه روان‌شناسی و دین وجود دارد نخستین شیوه ارتباط مطالعه علمی دین است که روانشناسی دین خوانده می شود. این حوزه یکی از رویکردهای اصلی از دهه (۱۸۸۰ تا ۱۹۳۰) میلادی بوده است و تا به امروز پابرجاست در این شیوه دین موضوع روان‌شناسی قرار می گیرد. بر این اساس روانشناسی در قالبی علمی به مشاهدات منظم پرداخت و به تبیین پدیده‌ای دینی می پردازد. در اینجا با توجه به شاخه‌های متعدد در روان‌شناسی نظری روان‌شناسی اجتماعی – تحولی، مرضی و ..پدیده‌های دینی تبیین می شود. در دومین شیوه از یافته‌های روان‌شناسی توسط مبلغان مذهبی جهت ارشاد و هدایت مردم استفاده می شود. تفاوت این شیوه با شیوه‌های قبل در این است که در روش نخست دین به عنوان موضوع اصلی علم روان‌شناسی مورد بررسی قرار می گیرد. اما در روش دوم دین از یافته‌های روان‌شناسی جهت پیشیرد و تسریع در اهداف خود استفاده می نماید. سومین نوع به کارگیری یافته‌های روان‌شناسی در جهت تعريف و تفسیر مجدد سنن رسمی دین بوده است. در هر سه روش، دین به عنوان موضوعی برای مطالعه تعلیم و تامین خدمات یا اصلاح نگریسته شده است.

۱- دیدگاه‌ها و نظریات در حوزه روان‌شناسی دین (مذهب)

۱-۵-۱-دیدگاه ویلیام جیمز در زمینه مذهب و روان‌شناسی

جیمز(۱۹۹۲) به عنوان یکی از پیشکسوتان در این حوزه، مذهب را به عنوان یک عنصر اساسی زندگی معرفی می‌کند. ویلیام جیمز به عنوان یک روانشناس کنش‌گر، مذهب را عبارت از تاثیرات احساسات و رویدادهایی می‌داند که برای هر انسانی در عالم تنهایی و دور از همه دلبستگی‌ها روی می‌دهد، به طوری که انسان از این مجموعه در می‌یابد که بین او و آن چیزی که ان را امر خدایی می‌نامد رابطه‌ای برقرار است و این رابطه یا از راه قلب و یا از روی عقل و یا به وسیله اجرای اعمال مذهبی برقرار می‌گردد. وی نمونه بارز سنتی است که در آن به تجربه دینی که عمدتاً تجربه‌ای عاطفی، شناخته شده و متمایز از عقل و اراده است به عنوان شکل اصیل و ویژه دین نظر می‌شود. دانشمندانی که پیرو این سنت هستند جیمز از اولین روانشناسانی است که به مطالعه مذهب پرداخته است، به طوری که نفوذ او هنوز در این حیطه ادامه دارد. او بین مذهب موسسه‌ای و شخصی تمیز قائل شد. مذهبی موسسه‌ای اشاره به یک گروه یا سازمان مذهبی دارد و نقش مهمی در فرهنگ جامعه بازی می‌کند. مذهب شخصی اشاره به تجربه‌های سری فرد دارد(به نقل از مختاری، ۱۳۸۹).

۱-۵-۲-دیدگاه زیگموند فروید درباره دین و مذهب

فروید(۱۹۵۲) تلاش‌های فراوانی برای تبیین روان تحلیل گرانه که از پدیده‌های فرهنگی از جمله هنر، ادبیات و دین گردد است. ولی تفسیر وی از دین در دسر ساز شده و مشکل باقی مانده است. این امر نه فقط به دلیل ارزیابی منفی او از دین بلکه به دلیل مسائل روش شناختی سوال برانگیزی است که اعتقادات لادری گری (تعليق باور) وی ایجاد کرده است. تلاش فروید برای استفاده از روش روان تحلیل گری سبب شده به دورنمایها و چشم اندازهای جدیدی را باز کند و پرسش‌های تازه ای را در معرض توجه قرار دهد که حتماً تحقیقات را غنی و عمیق می‌کند، نمونه کامل این مورد تحقیقات وی در باب دین است. فروید در اغلب آثارش دین را پندار یا توهمند تلقی می‌کند. به اعتقاد وی، دین از ترس‌های اولیه و نیاز به حمایت از سوی دیگران سرچشمه گرفته است. از نظر فروید، تصور خدا فرافکنی آرزوهای ناخودآگاه کودک درباره قدرت مطلق حمایت شدن و کوشش برای مهار خشونت نامشخص جهان از طریق شخصیت بخشیدن به این قدرت است.

۱-۵-۳-دیدگاه کارل گوستاو درباره مذهب و دین

یونگ(۱۹۳۲) نظر مساعدتری نسبت به فروید در خصوص مذهب داشت. وی معتقد بود که مذهب در پیروانش احساس معنا و امنیت به وجود می‌آورد. یونگ(۱۹۳۲) توضیح داد که روان رنجورگرایی باید به عنوان آزار و عذاب از انسان بودنی فهمیده شود که طی آن، شخص آنچه به زندگی اش معنا و مفهوم می‌دهد را پیدا نکرده است، به اعتقاد یونگ، یکی از منابع شناخت

اندیشه دینی؛ این انگاره تعصب آمیز رایج قرن نوزدهم است که تصور شود ما خود، سازنده حالات روانی خویش هستیم. تجربه دینی از نظر یونگ از جمله اموری است که به فرد هجوم می آورد و از حیطه هوشیاری و اختیار او بیرون است. یونگ نمونه باز روان نژدی را در فروید می داند و می گوید: من انفجار عوامل ناهشیار مذهبی را در فروید دیده بودم. او باطنًا علیه هدفش کار می کرد و تلخ تر از تلخی کسی که دشمن خود است وجود ندارد. در واقع شاید به صورت واکنشی به طرز فکر فروید بوده است که افرادی چون یونگ که چندی با فروید همکاری داشته است، هر گونه اعتقاد دینی حتی اگر آمیخته با خرافات و روش هایی ابتدایی بشر اولیه بوده باشد را مورد توجه قرار داده و هر یک را در سلامت روانی افراد معتقد به ان، لازم و ضروری شمرده است. یونگ دین را نوعی تجلی خاص روح انسانی می داند که می تواند آن را به صورت رفتار و مشاهده دقیق و ملاحظه ای موشکافانه مشخص و تعریف کرد. یونگ الحاد جزم اندیشه ای فروید را نمی پذیرد، بلکه برای تمام ادیان ارزش واقعی قائل است. از نظر فروید، دین پدیده ای آسیب زا است. ولی یونگ، دین را پدیده ای شفا بخش می داند. ابتدا تصورات یونگ شبه عقاید فروید بود و عقاید دینی را فرافکنی تصاویر والدین می دانست، اما با کشف ناهشیار جمعی از سوی یونگ، تمام این تصوارات تغییر یافت. به نظر وی، دین یک نوز نیست، بلکه برای رشد و تکامل شخصیت مورد نیاز است. به تصور یونگ دین بر مسائل جنسی مبنی نیست؛ زیرا لیبیدو، بسیار گسترده از این هاست. (یونگ، ترجمه روحانی، ۱۳۸۵)

۱-۵-۴-دیدگاه آلپورت درباره مذهب

آلپورت (۱۹۵۰) عمیقا دیندار بود و گاهی نیز در خصوص نقش دین در زندگی مطالعه می کرد. آلپورت ادعای غریزی بودن دین و یا احساس فطری بودن دین را رد می کرد و همچنان دین را محصول اشتیاق اساسی انسان می دانست. اشتیاقی که شبیه به دیگر نیازمندیهای انسان مثل امنیت، غذا و همسر است. آلپورت (۱۹۵۰) به جای اینکه یک تعریف جامع از فرد دیندار و غیردیندار ارائه کند معتقد است ما باید خودآگاهی دینی را به آنهایی که توانایی قدرت و درک آن را دارند، نسبت بدھیم. که تنها شامل افرادی می شود که دین را تجربه می کنند. او معتقد است ریشه های مذهب آن قدر متعدد است و اثر آن در زندگی افراد انقدر متفاوت است و اشکال تفسیر منطقی آن آنقدر بی نهایت است که رسیدن به یک تعریف واحد را غیرممکن می سازد وی گاه دین را دین فردی تعریف می کند و گاهی دین را یک نهاد اجتماعی. آلپورت (۱۹۶۷) اصطلاحات درونی و بیرونی را برای جهت گیری مذهبی به کار می برد. جهت گیری بیرونی ویژگی کسانی است که می توانند مذهب را در راه مقاصد خود به کار گیرند. ارزش های بیرونی همیشه ابزاری و سودگرایانه اند. کسانی که این جهت گیری را دارند ممکن است دین را از جهات مختلف – ایجاد امنیت و آرامش، جامعه پذیری، منزلت اجتماعی و توجیه خود، سودمند بشمارند. در

مقابل جهت گیری مذهبی درونی ویژگی کسانی است که برترین انگیزه‌ی خود را در مذهب می‌یابند. نیازهای دیگر هر قدر هم نیرومند باشد، از اهمیت کمتری برخوردارند و تا حد امکان با عقاید و توصیه‌های مذهبی تطبیق داده می‌شوند. (نقل از بهرامی ۱۳۸۲).

۱-۵-۶-دیدگاه استاد مطهری درباره دین

استاد مطهری، در خصوص دین معتقد بود که دین، پوستی دارد و مغزی که چون گوهری توسط پوست مورد محافظت قرار می‌گیرد. آنچه در طی اعصار و قرون با شرایط اجتماعی و فرهنگی، نیازهای زمان، علوم و ... برخورد می‌کند، تغییرات را پذیرفته، لباس به تن می‌کند و با آنها همگون و همنشین می‌شود، ظاهر دین است و گوهر و ارکان دین در هر سه بعد عقاید و اخلاق و احکام ثابت و جاوید است. بر طبق نظر مطهری، تعبیر و تفسیر انسان از جهان به طور کلی به سه دسته تقسیم می‌شود که عبارتند از علمی، فلسفی و دینی. جهان شناسی علمی و فلسفی هر دو مقدمه عملند ولی به دو صورت مختلف مطرح می‌شوند جهان شناسی علمی مقدمه عمل است که به انسان قدرت و توانایی تغییر و تصرف در طبیعت را می‌دهد و جهان بینی فلسفی مقدمه‌ی عمل بودنش آن است که جهت عمل و راه انتخاب زندگی انسان را مشخص می‌کند. بنابراین اگر هر گونه اظهار نظر کلی درباره هستی و جهان را جهان بینی فلسفی بدانیم، باید جهان بینی دینی را یک نوع جهان بینی فلسفی بدانیم. بنابر نظر مطهری، ایمان دینی آثار نیک فراوان دارد که به سه دسته تقسیم می‌شود:

الف) بهجت و انبساط ب) بهبود روابط اجتماعی ج) کاهش ناراحتی‌ها. اثرات ایمان از نظر بهجت و انبساط، خوش بینی، روشن دلی، امیدواری و آرامش خاطر و لذات معنوی است (مطهری، ۱۳۶۹).

۱-۶-مولفه‌های اصلی جهت گیری مذهبی

هر کدام از محورهای مطرح شده در این الگو خود شامل مولفه‌های تفصیلی است که عناوین هر یک به شرح زیر می‌باشند (بهرامی، ۱۳۸۰)

۱-۶-۱-مولفه‌های جهت گیری مذهبی در رابطه‌ی انسان با خویشتن

انسان موجودی است که از روح الهی بهره مند بوده و به همین دلیل واجد شرافتی است که او را از سایر موجودات هستی متمایز می‌سازد. خلقت او براساس تدبیر الهی واجد هدفی است که کمال و فضائل اخلاقی آن را محقق می‌سازد. انسان در برابر خویشتن مسئول است و در برابر خود حداقل مامور به سه وظیفه است:

الف - مراقبه (مراقبت): توجه مداوم نسبت به خود، تصمیم گیری‌ها، ارزش‌ها، اعمال و اعتقادات.

ب - محاسبه: ارزشیابی مداوم خود و کنش های خود نظیر تصمیم گیری ها، ارزش ها، اعمال و اعتقادات.

ج - توبه: در صورت مواجهه با خطا و یا یافتن خللی در تصمیم گیری ها، ارزش ها، اعمال و اعتقادات به سرعت بازگشتن و خطای خود را جبران کردن.

۱-۶-۲- مولفه های جهت گیری مذهبی در رابطه بین انسان و آخرت

الف - ایمان به آخرت: باور عمیق به این که روز جزا بر پا خواهد شد و اعمال انسان در ترازوی حسابرسی، محاسبه و ارزشیابی خواهد شد.

ب - شوق به آخرت: تلاش برای پر بار کردن توشه‌ی آخرت، ترجیح دادن آخرت بر دنیا.

ج - هول مرگ: یادآوری مداوم لحظه‌ی وداع و آماده ساختن خود برای سبقت مواجه شدن با آخرت.

۱-۷-۱- امیدواری

۱-۷-۱- تعریف امید و امیدواری

«امید»، در زبان عربی متراffد با «رجا» و در زبان انگلیسی به کلمه "Hope" ترجمه شده است. در زبان عربی، «رجا» یعنی امید داشتن و انتظار امری محبوب و پستدیده، که اکثر اسباب و موجبات آن نیز، محقق باشد. در قاموس کتاب مقدس، امید به معنای آرزو و انتظار از برای چیزهای نیک و مقاصد پستدیده است (هاکس، ۱۳۸۸، ذیل عنوان امید). در اصطلاح علم اخلاق نیز به راحتی و لذتی که از انتظار تحقق امری محبوب، در قلب حاصل می‌شود امید می‌گویند. یالوم، امید را به عنوان یک عنصر اساسی فرایند درمان مشخص می‌کند. افراد به هنگام درمان معمولاً شرایط مبهمی دارند و در مورد آینده مردد هستند. زمانی که افراد در شرایط مبهمی هستند و رسیدن به آن اهداف در آن شرایط قطعی نیست، ممکن است از طریق متول شدن به استراتژی‌های متنوعی اراده و هدفمندی خود را حفظ کنند. به عنوان مثال ممکن است از طریق شبکه اجتماعی حمایت کننده و یا از طریق الگوبرداری از استراتژی‌هایی که دیگر افراد در گذشته استفاده کرده اند، اراده خود را در رسیدن به اهداف تقویت کنند و مسیرهای جدیدی را جهت رسیدن به اهداف بیابند. پژوهش‌ها مشخص کرده اند که امیدواری بالا باعث تقویت اعتماد به نفس، خودکارآمدی بالا و بهزیستی افراد می‌شود.

۱-۷-۲- امید و انواع آن

امید به یک اعتبار دارای دو جنبه مثبت و منفی است. برای نمونه در اسلام واژه رجاء به معنای امیدی که دست یافتنی است (امید واقعی و تمنا) به مفهوم امیدی که دست نیافتندی است (امید واهی) اشاره دارد. در قرآن کریم رجاء کمان یا پنداری است

که اقتضای رسیدن به شادی در آن است. برای نمونه در سوره نساء آیه ۱۰۴ می فرماید: شما به خدا امید دارید و آنان ندارند یا در تفسیر المیزان رجاء به معنای امیدواری و مظنه رسیدن به چیزی است که باعث مسرت باشد. مطالعه آیات الهی حاکی است که رجاء یا امید واقعی به معنای امیدواری به رحمت الهی است. برای نمونه مومنین کسانی اند که به رحمت خدایشان امیدوارند (سوره بقره، آیه ۲۰۸)

۱-۷-۳- امید و خوش بینی

محققان مطالعه بر روی خوش بینی را به عنوان یک سازه روان شناختی در قرن بیستم آغاز کردند. خوش بینی خلق یا نگرشی است که با در نظر گرفتن انتظار فرد و اجتماع همراه است. یعنی فرد آنچه مطلوب اجتماع است را نسبت به آنچه برای خود سودمند می داند در نظر می گیرد. با توجه به این تعریغ می توان استنباط کرد که خوش بینی مفهومی عینی یا واحد نیست و با مضماین آن مشخص می شود. زیرا در مورد هر فرد، آنچه به عنوان خوش بینی در نظر گرفته می شود به چیزهایی که برای او مطلوب و خواستنی است، بستگی دارد.

۱-۷-۴- امید، هوش و موفقیت

امید نوعی طرز فکر آموختنی درباره خود در رابطه با اهداف است و یک موهبت ارثی نیست، اما هوش مبنای ارثی دارد. هر چند که تصور بر این است که امید اساسا بر سابقه موفقیت فرد مبتنی باشد. اما به عقیده اشنايدر و همکارانش امید صرفاً توانایی هوشی یا سابقه موفقیت مترادف نیست بلکه فراتر از آنهاست. یعنی امید زیاد ممکن است افراد را قرین موفقیت در رسیدن به اهدافشان کند، اما هوش زیاد با سابقه، موفقیت فقط به افراد مجال و فرصت می دهد.

۱-۸-۱- امید از منظر روان شناسان

۱-۸-۱-۱- امید از منظر ریک اشنايدر

در میان روان شناسان، اشنايدر اولین کسی است که این مفهوم را مورد بررسی قرار داد و در سال ۱۹۹۰ نظریه خود تحت عنوان نظریه امید را مطرح کرد پس از آن این مفهوم مورد توجه محققان و متخصصان علم روان شناسی قرار گرفت. از نظر اشنايدر امید عبارت است از: ظرفیت ادراک شده برای تولید مسیرهایی به سمت اهداف مطلوب و انگیزه ادراک شده برای حرکت در این مسیر (اشنايدر^۸، ۲۰۰۰). اشنايدر معتقد بود که امید پایه تواری از آنهاست بلکه کاملاً جنبه ای شناختی و یادگیری

^۸.Snyder, C.R.

دارد. آموختن افکار هدفمند راهبردی و عامل، یک جنبه ذاتی والدین است، مولفه‌ی افکار امیدوارانه از سن دو سالگی پایه ریزی می‌شود. اشنايدر معتقد بود که وابستگی قوی مراقبان برای رشد امید اساسی است، تحقیقات با این تفکر سازگار هستند و اشنايدر بین امید و خوش بینی فرق گذاشته می‌نویسد: افراد خوش بین به تغییر میل دارند، اما قدرت برنامه ریزی در آن‌ها ضعیف است؛ ولی فرد با امید تلاش هایشان به هدف معطوف است و میل و اراده فردی برای رسیدن به هدف دارد (اشنايدر و لوپز ۲۰۰۷؛ نقل از آرانی، ۱۳۹۱).

۲-۷-۱ امید از منظر سلیگمن

سلیگمن^۹ پدر روان‌شناسی مثبت (۲۰۰۰) در مورد امید چنین می‌گوید: «امید مانند دارونما دارای اثرات بیولوژیکی است و می‌تواند روی کنترل درد و ناتوانی‌های جسمی بیماران تاثیر مثبت بگذارد. امید و انتظار باعث فعال شدن مدارهای مغزی و آزاد شدن اندرورووفین و انکفالین شده و در نتیجه موجب کاهش درد در بدن می‌شود.» سلیگمن در کتاب خود با عنوان شادکامی اصیل هیجان مثبت را به سه مقوله آن‌هایی که به گذشته، حال و آینده پیوند دارند طبقه‌بندی می‌کند. هیجانات مثبت مربوط به آینده، شامل خوبشینی، امیدواری، ایمان و اعتقاد هستند. رضامندی، خوشنودی، تحقق، غرور، آرامش خاطر هیجانات مثبت هستند که به گذشته پیوند دارند. در ارتباط با هیجانات مثبت حال دو طبقه متمایز وجود دارد، لذت آنی و رضامندی‌های پایدار (کرد میرزا نیکوزاده، ۱۳۸۸).

۳-۷-۱ امید از منظر اسلام

ادیان بزرگ امید را در کنار ایمان به خدا و امور خیریه سه رکن اساسی فضیلت‌های انسانی می‌دانند. امید و محبت در دیدگاه بسیاری از مسلمانان عصره نیکی‌های زندگی اند. در اسلام به عنوان بزرگترین دین این مسئله مطرح می‌شود و در روایات اسلامی در هنگام برشمودن اوصاف مومنین، آنها را متصف به صفات کردند از قبیل توکل و تسليم و رضا و خوف و رجاء (امید) و امثال آن و البته کسی که متصف به آن صفات نباشد از اهل ایمان نخواهد بود (امام خمینی، ۱۳۸۰، نقل از آرانی). قرآن، از کسانی که امید به رحمت خداوند ندارند، به گمراهان و ضالون تعبیر کرده است.^{۱۰} و حضرت سجاد (ع) می‌فرمایند: یاس انسان از نجات، از روی قنوط یعنی نالمیدی مطلق، از گناهان کبیره است.^{۱۱} در حوزه اعتقادی توحید، معاد و نبوت امید

^۹ Seligman. Map

^{۱۰} سوره حجر، آیه ۵۶

^{۱۱} صحیفه سجادیه، دعای ۲۹

نقش داشته و خداوند در قرآن می فرماید: کسی که امید به لقاء الله و (رستاخیز) دارد (باید در اطاعت فرمان او فرد گذار نکند)

زیرا زمانی را که خدا تعیین کرده سرانجام فرا می رسد، او شنوا و دانا است.^{۱۲}

۱-۸- چشم انداز زمان

۱-۸-۱- مدل مفهومی چشم انداز زمان

افراد به طور خودکار از زمان در برنامه ریزی ساعت ها واقع مهم زندگی مانند تولد و مرگ و میر استفاده می کنند. زمان، مثل آبی است که در جریان آگاهی شخص حرکت نموده و با وجود مرکزیت آن در زندگی، افراد به ندرت بر روش هایی که زمان به زندگی شان جهت و عمق می بخشد تمرکز می نمایند. زمانی که ما در آن غوطه ور هستیم برای بسیاری از ما، به گونه ای است که از بالا و پایین جریان دیده می شود و هنگامی از آن آگاه می شویم که خشک می گردد. حالت عاطفی، چشم انداز زمانی شخصی و سرعت های جامعه ای که در آن زندگی می کنیم بر راهی که در زمان را تجربه می کنیم تاثیر گذار است. هر یک از ما با توجه به نیازها و منابع خود، جهان را درک نموده و در مورد آن توضیح می دهیم (زمیباردو و بوید، ۲۰۰۸). چشم انداز زمان اشاره به جهت گیری افراد و نگرش آنان نسبت به گذشته، حال و آینده دارد. تفاوت های فردی موجود در جهت یابی زمانی، قابل توجه است و با فرهنگ ها، اخلاقیات، خصوصیات مذهبی جامع، سیستم رایج ارزش ها و حتی با سطح اقتصادی ارتباط دارد (لینوسکیت، ۲۰۰۷). عوامل فرهنگی، تحصیلات، مذهبی، طبقه اجتماعی و خانواده بر شکل گیری آن تاثیر می گذارند و بعد از آموخته شدن، نفوذ پویا بر بسیاری از قضاوت ها، تصمیم گیری ها و عملکردهای افراد دارد. برای مثال، تاثیر بارز زمانی برای بدخی افراد از گذشته می آید. یادآوری شرایط مشابه قبلی به همراه سود و زیانی که برای آن ها داشته، به طور قابل توجهی بر تفسیر و پاسخ در وضعیت فعلی تاثیر گذار است.

۱-۹- تعریف زمان و دیدگاههای مربوط به آن

انسان ها از ابتدای خلقت، متوجه تغییرات زمان بوده اند. همه روزه حرکت خورشید را در آسمان مشاهده کرده و تغییرات روز و شب را دیده اند که هلال باریک آن، به شکل هلاله ساله، با تغییر فصل ها روپرورد شده اند زمانی که تمدن های باستانی شکل گرفتند، لزوم اندازه گیری و برنامه ریزی، احساس شد، پس تقویم به وجود آمد در ابتدای حرکت سایه ها، به افراد این امکان را داد که روزها را به صبح و بعدازظهر تقسیم کنند. مردمان قدیم به طور معمول زمان را نه به واحدهای ثابت نظیر

۱۲۵. سوره عنکبوت، آیه

ساعت یا دقیقه، بلکه به بخش های بزرگ بی نظم و غیر دقیقی که بیانگر زمان مورد نیاز برای انجام کارهای روزمره بود تقسیم می کردند. اولین ساعت هایی که بر اساس پدیده های تکرار شونده ای غیر از حرکت کرات آسمانی کار می کردند، ساعت های آبی بودند در بین سالهای ۱۵۰۰ تا ۱۵۱۰ میلادی، ساعت هایی ساخته شدند که با فنر کار می کردند و در قرن نوزدهم ساعت های مکانیکی بزرگی در برج شهر ایتالیا ساخته شدند. (دهبد، ۱۳۸۵) تمدن موج دوم، نه تنها زمان را به فواصل دقیق و استاندارد، در قالب واحدهای زمانی تقسیم کرد، بلکه این فواصل را در خط مستقیمی جای داد که از گذشته دور تا به حال و سپس به آینده امتداد دارد. این ادراک از زمان که برای میلیاردها انسانی که قبل از تمدن صنعتی می زیسته اند بیگانه بود. اساس تمام برنامه ریزی های اقتصادی، علمی و سیاسی جهان را تشکیل می دهد "همسان سازی"، "همزمان سازی"، و خطی کردن، برپیش فرض های بنیادی تمدن اثر گذاشت و تحولات وسیعی در چگونگی برخورد مردم عادی با زمان روزمره شان به وجود آورد. (تافلر^۱، ۱۳۷۰)

۱-۹-۱ ماهیت و مفهوم زمان

فیلسوفان فلسفه را دانش «وجود شناسی» می دانند و یکی از قدیمی ترین مباحث فلسفی، ماهیت زمان بوده است فیلسوفان در این زمینه همواره با سؤالات اساسی روبرو بوده اند که نمونه هایی از آنها در ذیل اشاره می شود:

۱- آیا زمان واجب الوجود است یا ممکن الوجود ۲- اگر ممکن الوجود است آیا جوهر است یا عرض ۳- اگر ممکن الوجود است جوهر مجرد است یا جوهر مادی.

ابورکات بغدادی می گوید زمان مقدار وجود است و این رشد اظهار می دارد هر حادثی را امتدادی است که بدان اندازه گرفته می شود و آن زمان است در متون فلسفی گاهی به زمان مطلق اشاره می شود. که مراد زمان مطلق، دهر است و در مقابل زمان مقید و مضاف که مقدار فلک و یا مقدار حرکت فلک اعظم است.

۱-۹-۲ چشم‌انداز زمان و نگرش زمان

یکی از تئوری های زمانی، چشم‌انداز زمان است که فرآیندی ناھشیار است که تجربیات اجتماعی و شخصی را در سطح های طبقه بندی کرده است. در حقیقت، چشم‌انداز زمان، ساختاری روان‌شناختی است که ارزیابی ادراک شخص را از گذشته، حال و آینده و تاثیر آن را بر تصمیم گیری افراد توصیه می کند (فورتوناتو و فیوری، ۲۰۰۹). چشم‌انداز زمان این گونه تعریف شده است: «تمام دیدگاه های افراد نسبت به آینده و گذشته روان‌شناختی آنها در زمان معین، میزانی که فرد گذشته را منعکس

^۱-Toffler

می‌کند، در زمان حال متمرکز است، یا آینده را پیش‌بینی می‌کند». و یا به صورت ساختارهای شناختی مرکب که روش انعکاس، جمع‌آوری، دسترسی، ارزش‌گذاری و سازمان‌دهی رویدادها توسط افراد در زمان‌های مجزا را تعیین می‌کند و درک شناختی فرد از روابط بین رویدادهایی که در گذشته، حال و آینده قرار دارند (آقاجانی، ۱۳۹۱).

۳-۹- چشم انداز زمان متعادل

طبق نظر زیمباردو (۲۰۱۲) و زیمباردو و بوید (۱۹۹۹، ۲۰۰۸) سودمندترین پروفایل TP، دیدگاه زمان متعادل (BTP) می‌باشد که شامل PP (گذشته گرای مثبت) بالا، F (آینده) نسبتاً زیاد، PH (حال لذت گرا) متوسط و PN (گذشته گرای منفی) و PF (حال جبرگرا) کم و پایین می‌شود (بونیول و زیمباردو، ۲۰۰۴)، باور کلی این است که فرد دارای BTP می‌تواند نظام های زودگذر گذشته، حال و آینده خودش را به منظور کسب ثبات رفتاری، هماهنگ سازد و همچنین می‌تواند بین ابعاد گوناگون زمان انعطاف و تغییر ایجاد نماید تا مناسب ترین دیدگاه برای موقعیت کنونی خودش را کسب کند. در حالی که توانایی تغییر ابعاد زمان در پژوهش های پیشین به اثبات نرسیده است؛ اما بسیاری از همین پژوهش ها ماهیت مفید و سودمند BTP را، به ویژه در نمونه هایی که در آن افراد دارای BTP نسبت به افراد فاقد آن عملکرد روان شناسی مطلوب تر و بهتری از خود نشان داده اند، اثبات کرده‌اند (زانگ، هوول و استولارسکی^{۱۳}، ۲۰۱۲). این پژوهش ها در مورد فواید BTP بر این فرض استوار هستند که پروفایل BTP برای سلامت روانی افراد لازم می باشند؛ اما مدارکی نیز وجود دارد که در آن ها شرایط بدین شکل توضیح داده نشده اند. برای مثال، دریک، دانکن، ساتلنده، آبرنشی و هنری (۲۰۰۸) در یک جامعه آماری معمولی دریافتند که گذشته گرای منفی با شادی درونی رابطه منفی دارد (تأثیر زیاد)؛ در حالی که هم گذشته گرای مثبت و هم حال لذت گرا با شادی رابطه مثبت دارند (تأثیر کم). نتایج نشان داده اند که رابطه معناداری بین آینده، حال جبرگرا و شادی وجود ندارند؛ بنابراین، ممکن است که میزان بعضی از ابعاد زمان نسبت به سایر عوامل برای سلامت روانی از اهمیت کمتری یا بیشتری برخوردار باشد. زانگ، هوول و استولارسکی (۲۰۱۲) پس از بررسی رابطه بین ۵ بعد زمان و شادی درونی به همراه علائم سلامت روانی مثل رضایت از زندگی و تاثیرات منفی و مثبت آن، روی سه نفر دانشگاهی به نتایج مشابهی با نتایج دریک، دانکن، ساتلنده، آبرنشی و هنری (۲۰۰۸) دست یافتند. به طور خاص، محققان دریافتند که گذشته گرای منفی با شادی (تأثیر متوسط تا زیاد)، رضایت از زندگی (تأثیر متوسط تا زیاد) دارد.

^{۱۳}.Zhang, Howell & Stolarski

۱-۹-۴ چشم انداز زمانی در مطالعات بالینی

در مطالعات بالینی که به صورت موردي انجام گرفته است مقوله های زمانی به صورت متفاوتی توسط مراجعان به کار گرفته شده اند که در ادامه به تک تک ابعاد پرداخته می شود:

الف) گذشته گرای منفی: نمرات بالاتر در این عامل به طور بالقوه با اخلال در توصیف همراه است. به طور کلی، ارتباطات بین فردی در این افراد حداقل و نامطلوب می باشد و آنها انگیزه کار برای پاداش آینده را نداشته و دوستان صمیمی کمتری دارند. همچنین کمتر به صورت منظم ورزش نموده و رابطه زناشویی کمتری دارند و در جنبه های مختلف زندگی فعلی خود، احساس لذت کمتری گزارش می نمایند (زمیباردو و بوید، ۲۰۰۸). ب) گذشته گرای مثبت: این افراد بیشتر درون گرا بوده و با این حال درگیر روابط دوستی شده و در کل تمایل به عمل کردن طبق شیوه های حمایت شده توسط پدر و مادر خود را دارند. به اعتقاد آنان «ایمنی بهتر از عذر خواهی است». نمرات بالاتر در این بعد با خجالتی بودن، درگیر شدن در رابطه فعلی، معنویت، ازدواج و تشکیل خانواده رابطه مثبت دارد. آنان یک ساعت برجسته بر روی میز خود داشته و از رفتارهای پرخطر و نوشیدن الكل پرهیز می نمایند. (همان). پ) حال لذت گرا: افراد با این جهت یابی زمانی، بر لذت حال بدون تلاش برای فردا تمرکز می نمایند. آنها الكل بیشتری نوشیده، مذهبی نبوده و ساعت مچی ندارند. اغلب آنان در خانواده های طلاق پرورش یافته و به فعالیت های پر انرژی مثل ورزش، بیشتر روی می آورند (همان). ت) حال جبرگرا: این افراد دارای یک مشکل گیج کننده هستند زیرا مردان و زنان جوان باهوشی هستند که به طور کلی در یک محیط خوش بینانه زندگی می کنند که آن احساس خودکارآمدی فردی گسترش دارد ولی آنان عقیده ندارند که هر چیزی که انجام می دهند یا انجام خواهند داد در زندگی شان تاثیر گذار است. عمق اعتقاد آنان بر سرنوشت به گونه ای است که به عدم بهبود زندگی باور دارند (همان). ج) آینده گرایی: این افراد سازمان دهی بالا داشته و در پی اهداف بلند پروازانه بوده که با احساس فشار زمان روبرو هستند. آنان به منظور دستیابی به اهداف شغلی از لذت حال صرف نظر می کنند و همیشه دارای یک برنامه روزانه، ساعت مچی، تعادل اقتصادی، استفاده از زمان برای رسیدن به اهداف و استانداردهای بالای خود می باشند. (زمیباردو و بوید، ۲۰۰۸)

۱-۱۰ رابطه مذهب با چشم انداز زمان و امیدواری

میلفونت و همکاران، برای هنجریابی مقیاس چشم انداز زمان بر روی جامعه بزریلی، نتایج تحقیقات بسیاری را که همه به وسیله مقیاس زمیباردو برای سنجش چشم انداز زمانی افراد صورت گرفته بودند جمع آوری کردند که در مجموع نتایج همه این تحقیقات نشان می داد: خرده، مقیاس لذت جویی در زمان حال با لذت طلبی، ایگوی مهار نشده، هیجان جویی، مصرف

مواد و رفتارهای پرخطر همبستگی مثبت و با سازگاری و دینداری همبستگی منفی دارد. همچنین دریافتند که جبرگرایی در زمان حال نگرشی درمانده و نامید را نسبت به آینده و زندگی به وجود می آورد و با پرخاشگری، اضطراب و افسردگی همبستگی مثبت و با در نظر گرفتن عواقب و پیامدهای آینده و رضایت دانشجویان از زندگی شان همبستگی منفی دارد. و گرایش به زمان آینده با دیانت، سازگاری و پایداری در نظر گرفتن عواقب و پیامدهای آینده بهزیستی روانشناسی، خودکنترلی، تاب آوری و رضایت دانشجویان از زندگی شان، همبستگی مثبت و با هیجان طلبی، اضطراب، افسردگی ، مصرف مواد و رانندگی پرخطر همبستگی منفی دارد.

۱-۱ پیشینه پژوهش

رضایی (۱۳۹۰)، در پژوهشی با عنوان بررسی میزان برخورداری از قابلیت های کارآفرینی و رابطه ای آن با امید به زندگی میان معلمان بازنشسته نشان داد که بین برخورداری از ویژگی های کارآفرینی و امید به زندگی معلمان رابطه وجود دارد. آقاجانی، حقیقت گو و زبردست (۱۳۹۱) در پژوهشی با هدف مقایسه ابعاد چشم انداز زمانی در دانشجویان ایرانی و دانشجویان خارجی (انگلیس و تایلند) نشان دادند که تفاوت معناداری در هیچ کدام از ابعاد چشم انداز زمانی در دو گروه وجود نداشت. ابعاد چشم انداز زمانی که در بسیاری از تصمیم گیریهای افراد دخیل می باشد. در این دوره سنی یعنی زمان دانشجوئی، کمتر مشمول تفاوت های فرهنگی شده و سبک برخورد افراد با مسائل زندگی بیشتر تابع خصوصیات بارز دوره سنی جوانی است تا جامعه و امکاناتی که در آن زندگی می کند.

آل یاسین (۱۳۹۴) در پژوهشی رابطه ای طراحواره های ناسازگار اولیه و چشم انداز زمان با شکست عاطفی را مورد بررسی قرار داد. نتایج نشان دهنده رابطه ای مولفه های طرحواره های ناسازگار اولیه و چشم انداز زمان با شکست عاطفی می باشد. در نتیجه می توان بوسیله ای متغیر های طرحواره های ناسازگار اولیه و چشم انداز زمان، شکست عاطفی را سنجید و بررسی کرد. نووال (۲۰۱۰) در پژوهشی به این نتیجه رسید که مداخلات معنوی و مذهبی آگاهانه در کاهش افسردگی نقش موثری دارند؛ در پژوهش او که بر روی بیماران Ms انجام شد جهت گیری مذهبی درونی به دلیل اینکه مذهب را به عنوان یک هدف درونی در زندگی در نظر می گرفتند با غلبه بر افسردگی تردیدها و نامیدی ها نیرومند تر شده و این امر باعث کاهش افسردگی و بالارفتن سلامت روان می شد اما کسانی که مذهب را به عنوان وسیله برای رسیدن به اهداف(جهت گیری مذهبی بیرونی) در نظر می گرفتند افسردگی بالاتر و سلامت روان کمتری داشتند.

دارویری و همکاران (۲۰۱۴) گزارش کرده اند مذهبی بودن با هیجانات مثبت رضایت از زندگی ، شادکامی، مدیریت استرس، بهزیستی روانی و سلامت جسمی و روانی رابطه مثبت دارد. بنابراین احتمال آن وجود دارد که جهت گیری مذهبی پیش بینی کننده امیدواری باشد.

مسی (۲۰۱۱) در پژوهشی به بررسی جهت گیری مذهبی، خشنودی و سلامت روان پرداخت نمونه شامل ۲۴۲ دانشجوی کاتولیک بود. نتایج حاکی از آن بود که جهت گیری مذهبی رابطه منفی معناداری با میزان افسردگی و رابطه مثبت معنا داری با بخشودگی دارد.

۱۲-۳- جامعه آماری: جامعه آماری این پژوهش، شامل کلیه دانش آموزان دختر دبیرستانهای منطقه ۴ آموزش و پرورش تهران می باشد.

۱۲-۳- روش نمونه گیری و حجم نمونه

تعداد جامعه پژوهش ۴۲۰ نفر می باشد. نمونه مورد مطالعه شامل ۲۰۰ نفر می باشد که با توجه به روش نمونه گیری خوشی چند مرحله‌ی انتخاب شده است. نمونه گیری در این پژوهش بدین صورت است که ابتدا از بین خوشه های مدارس مورد مطالعه به صورت تصادفی نمونه را انتخاب می کنیم. سپس از مدارس هر خوشه نیز به صورت تصادفی تعدادی را انتخاب می نماییم، که در این صورت نمونه گیری حالت چند مرحله ای پیدا می کند.

در این پژوهش از بین کل مناطق آموزش و پرورش تهران، منطقه ۴ را به صورت تصادفی انتخاب شد. و سپس لیست تمام مدارس دخترانه منطقه ۴ را تهیه کرده و سپس به صورت تصادفی ۶ مدرسه را از بین آنها انتخاب کرده و پس از هر مدرسه یک کلاس به صورت تصادفی انتخاب شده و از هر کلاس نیز ۳۳ نفر انتخاب شدند.

۱۲-۴- ابزار گردآوری داده‌ها

پرسشنامه استاندارد جهت سنجش سه متغیر جهت گیری مذهبی (۱۳۸۰)، امیدواری میلر (۱۹۶۳) و چشم انداز زمان (۱۹۹۹) به شرح زیر انتخاب گردید.

۱۲-۵- روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

برای تجزیه و تحلیل داده ها از دو روش آمار توصیفی و استنباطی استفاده شده است. در آمار توصیفی از شاخصهای گرایش مرکزی (میانگین) و شاخصهای پراکندگی (انحراف استاندارد) استفاده شده است و جداول و نمودارهای مربوطه ترسیم شده

است و شاخصهای دموگرافیک مانند سن، جنس، تحصیلات و ... بررسی شده است. برای بررسی فرضیه های پژوهش از آزمون

کلموگروف اسمینرنوف و از ضریب همبستگی پیرسون استفاده شده است. الف) توصیفی:

الف) جنسیت

جدول ۱ - تعداد آزمودنی ها

گروه	دانش آموز	کل
تعداد	۲۰۰	۲۰۰

ب) سن: جدول ۲ گروه نمونه را براساس سن توصیف می کند

جدول ۲ - توزیع فراوانی سن نمونه های مورد پژوهش

سن	شاخص گروه	
درصد فراوانی	فراوانی	
۲۸/۵	۵۷	۱۵
۴۱	۸۲	۱۶
۳۰/۵	۶۱	۲۰ - ۱۷
۱۰۰	۲۰۰	کل

جدول شماره (۲) نشان می دهد که ۵۷ نفر از شرکت کنندگان (۲۸/۵ درصد) ۱۵ سال سن دارند، ۸۲ نفر از شرکت کنندگان

(۴۱ درصد) ۱۶ سال سن، و در نهایت ۶۱ نفر از شرکت کنندگان (۳۰/۵ درصد) ۱۷ تا ۲۰ سال سن دارند.

ج) مقطع تحصیلی: جدول ۳- ۴ گروه نمونه را براساس مقطع تحصیلی توصیف می کند.

جدول ۳- توزیع فراوانی پایه تحصیلی نمونه های مورد پژوهش

تحصیلات	شاخص گروه	
درصد فراوانی	فراوانی	
۲۵	۵۰	دهم
۴۴/۵	۸۹	یازدهم

۳۰/۵	۶۱	دوازدهم
۱۰۰	۲۰۰	کل

همچنان که جدول شماره (۳) نشان می‌دهد، ۵۰ نفر از شرکت‌کنندگان (۲۵ درصد) در پایه دهم، ۸۹ نفر از شرکت‌کنندگان

(۴۴/۵ درصد) در پایه یازدهم، ۶۱ نفر از شرکت‌کنندگان (۳۰/۵ درصد) در پایه دوازدهم مشغول به تحصیل بودند.

الف) ویژگیهای توصیفی:

جدول ۴- خلاصه نتایج توصیفی متغیر جهت گیری مذهبی درونی

واریانس	انحراف معیار از میانگین	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل
۳۷/۰۷۶	۰/۲۲۹۱۰	۴/۱۰۳۵۰	۲۵/۴۴۴۰	۴۹	۱۸

با توجه به جدول شماره (۴) میانگین بدست آمده برای متغیر جهت گیری مذهبی درونی برابر است با ۲۵/۴۴ و انحراف معیار

برابر است با ۴/۱۰ و همچنین کوچکترین و بزرگترین اعداد به دست آمده به ترتیب ۱۸-۴۹ می باشد.

جدول ۵- خلاصه نتایج متغیر جهت گیری مذهبی بیرونی

واریانس	انحراف معیار از میانگین	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل
۴۴/۶۴۹	۰/۴۳۲۶۱	۶/۶۸۱۹۹	۲۳/۱۶۰۰	۴۹	۱۴

همانگونه که در جدول شماره (۵) مشاهده می شود میانگین جهت گیری مذهبی بیرونی بیرونی برابر است با ۲۳/۱۶ و انحراف معیار

برابر است با ۶/۶۸ و انحراف از میانگین برابر است با ۰/۴۳ و نیز کوچکترین و بزرگترین اعداد به ترتیب ۱۴-۴۹ می باشد.

جدول ۶- خلاصه نتایج متغیر امیدواری

واریانس	انحراف معیار از میانگین	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل
۳۷۹/۶۷۸	۱/۳۸۶۷۶	۱۸/۸۲۶۶۵	۱۷۲/۳۱۲۰	۲۲۹	۹۹

با توجه به جدول شماره (۶) میانگین متغیر امیدواری برابر است با ۱۷۲/۳۱ و انحراف معیار آن برابر است با ۱۸/۸۲ و

کوچکترین و بزرگترین اعداد به ترتیب ۹۹-۲۲۹ است.

جدول ۷- خلاصه نتایج متغیر چشم انداز زمان

واریانس	انحراف معیار از میانگین	انحراف معیار	میانگین	حداکثر	حداقل
۱۱۹/۳۷۱	۰/۸۰۳۷۷	۱۰/۲۱۱۷۶	۵۸/۶۲۸۰	۹۹	۲۸

همانگونه که در جدول شماره (۷) مشاهده می شود میانگین متغیر چشم انداز زمان برابر است با ۵۸/۶۲ و انحراف معیار برابر است با ۱۰/۲۱ و انحراف معیار از میانگین برابر است با ۰/۸۰ و کوچکترین و بزرگترین اعداد به ترتیب ۲۸-۹۹ می باشد.

ب) ویژگی های استنباطی

فرضیه اول: بین جهت گیری مذهبی درونی با امیدواری رابطه وجود دارد.

جدول ۸

متغیر	جهت گیری مذهبی درونی	جهت گیری مذهبی درونی	امیدواری
جهت گیری مذهبی درونی	همبستگی پیرسون	-	۰/۱۶۲**
سطح معناداری	تعداد	-	۰/۰۰۶
تعداد	همبستگی پیرسون	۲۰۰	۲۰۰
امیدواری	سطح معناداری	۰/۱۶۲**	۱
	تعداد	۰/۰۰۶	-
	همبستگی پیرسون	۲۰۰	۲۰۰

همانگونه که در جدول شماره (۸) مشاهده می گردد ضریب رابطه برای دو متغیر جهت گیری مذهبی درونی و امیدواری برابر به دست آمده است که با توجه به سطح معناداری نشان داده شده در سطح ۰/۰۱ معنادار است. بنابراین بین جهت گیری مذهبی درونی و امیدواری رابطه مثبت و معنادار وجود دارد و فرض محقق مورد تایید قرار می گیرد.

فرضیه دوم: بین جهت گیری مذهبی درونی با چشم انداز زمان رابطه وجود دارد.

جدول ۹- رابطه جهت گیری مذهبی با چشم انداز زمان

متغیر	همبستگی پیرسون	سطح معناداری	تعداد	جهت گیری مذهبی درونی	جهت گیری مذهبی درونی	چشم انداز زمان
جهت گیری مذهبی درونی	-	همبستگی پیرسون	۰/۱۵۹**	۱		۰/۱۵۹**
سطح معناداری	همبستگی پیرسون	-	۰/۰۰۷	-	۰/۰۰۷	۰/۱۵۹**
تعداد	همبستگی پیرسون	۰/۰۰۷	۲۰۰	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۲۰۰
چشم انداز زمان	همبستگی پیرسون	۰/۰۰۷	۱	۰/۰۰۷	۰/۰۰۷	۱

-	۰/۰۰۷	سطح معناداری	
۲۰۰	۲۰۰	تعداد	

همانگونه که در جدول شماره (۹) مشاهده می گردد ضریب رابطه برای دو متغیر جهت گیری مذهبی درونی و چشم انداز زمان برابر ۰/۱۵۹ و معنادار است. لذا فرض صفر رد می شود. بنابراین بین جهت گیری مذهبی درونی و چشم انداز زمان رابطه مثبت و معنادار وجود داشته و فرض محقق مورد تایید است.

فرضیه سوم: بین جهت گیری مذهبی بیرونی با امیدواری رابطه وجود دارد.

جدول ۱۰- رابطه جهت گیری مذهبی با امیدواری

امیدواری	جهت گیری مذهبی بیرونی	متغیر
۰/۰۸۵	۱	جهت گیری مذهبی بیرونی
۰/۱۷۴	-	همبستگی پیرسون
۲۰۰	۲۰۰	سطح معناداری
		تعداد
۱	۰/۰۸۵	امیدواری
-	۰/۱۷۴	همبستگی پیرسون
۲۰۰	۲۰۰	سطح معناداری
		تعداد

همانگونه که در جدول شماره (۱۰) مشاهده می گردد ضریب رابطه برای دو متغیر جهت گیری مذهبی بیرونی و امیدواری برابر ۰/۰۸۵ به دست آمده است که با توجه به سطح معناداری نشان داده شده در سطح ۰/۰۰۷ معنادار نیست. بنابراین بین جهت گیری مذهبی بیرونی و امیدواری رابطه مثبت و معناداری نمی باشد و فرض محقق مورد تایید نیست.

فرضیه چهارم: بین جهت گیری مذهبی بیرونی با چشم انداز زمان رابطه وجود دارد.

جدول ۱۱- رابطه جهت گیری مذهبی بیرونی با چشم انداز زمان

چشم انداز زمان	جهت گیری مذهبی بیرونی	متغیر
۰/۰۷۲	۱	جهت گیری مذهبی بیرونی
۰/۱۹۵	-	همبستگی پیرسون
۲۰۰	۲۰۰	سطح معناداری
		تعداد
۱	۰/۰۷۲	چشم انداز زمان
-	۰/۱۹۵	همبستگی پیرسون
۲۰۰	۲۰۰	سطح معناداری
		تعداد

همانگونه که در جدول شماره (۱۱) مشاهده می گردد ضریب رابطه برای دو متغیر جهت گیری مذهبی بیرونی و چشم انداز

زمان برابر 0.72 ± 0.072 به دست آمده است که با توجه به سطح معناداری نشان داده شده در سطح 0.1 معنادار نیست. بنابراین

بین جهت گیری مذهبی بیرونی و چشم انداز زمان رابطه مثبت و معناداری نمی باشد و فرض محقق مورد تایید نیست.

فرضیه پنجم: بین امیدواری با چشم انداز زمان رابطه وجود دارد.

جدول ۱۲ - رابطه امیدواری با چشم انداز زمان

متغیر	همبستگی پیرسون سطح معناداری تعداد	امیدواری	چشم انداز زمان
امیدواری	همبستگی پیرسون سطح معناداری تعداد	امیدواری	چشم انداز زمان
امیدواری	همبستگی پیرسون سطح معناداری تعداد	امیدواری	چشم انداز زمان
چشم انداز زمان	همبستگی پیرسون سطح معناداری تعداد	امیدواری	امیدواری
امیدواری	همبستگی پیرسون سطح معناداری تعداد	چشم انداز زمان	چشم انداز زمان

همانگونه که در جدول شماره (۱۲) مشاهده می گردد ضریب رابطه برای دو متغیر امیدواری و چشم انداز زمان برابر 0.148 ± 0.0148 به

دست آمده است که با توجه به سطح معناداری نشان داده شده در سطح 0.1 معنادار است. بنابراین بین امیدواری و چشم

انداز زمان رابطه مثبت و وجود دارد و فرض محقق مورد تایید قرار می گیرد.

نتیجه گیری: نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش های داگلیبای و همکاران (۲۰۱۴)، چین و هولدن (۲۰۱۳) و اویانادل و بولا-

کاسال (۲۰۱۴) هم راست است. چشم انداز زمان قضا و قدری دیدگاهی مملو از حس شکست و درماندگی و نامیدی نسبت به

زمان حال است. در حالی که افراد با چشم انداز زمان آینده، گرایش به اهداف بلندمدت دارند و چنین اهدافی را برای خود

ترتیب می دهند. این افراد از رفتارهای کوتاه مدت لذت بخش به دلیل پیامدهای بلندمدت منفی اجتناب می کنند. همچنین

این افراد از رفتارهای منفی مرتبط با سلامت اجتناب کرده و به رفتارهای مثبت مرتبط با سلامت گرایش دارند.

با توجه به نیاز جامعه امروز ما در کلیه زمینه های آموزشی و ادارات آموزشگاه های عالی و رسانه ها لازم است برنامه هایی اجرا

گردد که جهت گیری درونی مذهبی را در افراد را تقویت نمایند. اگر جامعه ای به معنای واقعی بتواند از بدو آموزش اولیه به

انسانها این را بیاموزد که مذهب درونی باعث آرامش روح و روان و امیدواری به آینده خواهد شد برای همین سرمایه گذاری

روی این اصل می نماید. همچنین با توجه به تاثیر جهت گیری مذهبی در افراد، به نظر می رسد در تدوین برنامه های اشاعه و

ترویج فرهنگ دینی و مذهبی و هموار کردن راه به سوی جامعه‌ای معنوی و سالم، می‌توان بیشتر بر جنبه‌های معنوی و درونی مذهب تاکید کرد.

منابع:

- جان بزرگی مسعود. (۱۳۹۰). بررسی اثربخشی رواندرمانگری کوتاه مدت با و بدون جهتگیری مذهبی بر مهار اضطراب و تنیدگی. پایان نامه دکتری، تهران، دانشگاه تربیت مدرس.
- بهرامی احسان، هادی (۱۳۸۰). بررسی مقدماتی میزان اعتبار و قابلیت اعتماد مقیاس جهت گیری مذهبی، مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی، شماره ۶، ص ۶۷-۹۰.
- بهرامی احسان، هادی. تاشک، آناهیتا (۱۳۸۲). ابعاد رابطه میان جهت گیری مذهبی و سلامت روانی و ارزیابی مقیاس جهت گیری مذهبی. مجله روان‌شناسی و علوم تربیتی، سال ۳۴، شماره ۲۰، ص ۴۱-۶۲.
- بهنودی، زهرا (۱۳۸۰). مدیریت زمان، نشریه پیام مدیران، شماره ۱۲-۱۱.
- پسран قادر، مجید (۱۳۸۱). مدیریت خلاقیت و تحول سازمانی. پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- جعفری، محمد تقی (۱۳۸۰). ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، قم: فرهنگ اسلامی، ۴۰-۴۶.
- جي، راس (۱۳۸۴). مدیریت زمان، تهران، انتشارات ترمه، چاپ اول.
- Zahedi, Mohammad Sadegh (1390). قلمرو دین در آرای غزالی و ابن سینا، شناسنامه علمی، دوره ۹، شماره ۱، صفحه ۹۵-۹۰.
- کردمیرزا نیکوزاده، عزت الله (۱۳۸۸). الگویابی زیستی، روانی، معنوی در افراد وابسته به مواد و تدوین برنامه مداخله‌ی برای ارتقای تاب آوری مبتنی بر روان‌شناسی شناختی و روان‌شناسی مثبت گرا. رساله دکتری. دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی. دانشگاه علامه طباطبائی.
- Dawood S, Cristofanilli M. (2011). Inflammatorybreast cancer: what progress have we made? ۲۵(۳): ۷۳-۷۶.
- Allport GW. (2003). Behavioral science, religion, and mental health, J Relig Health; ۲: ۹۷-۱۸۷.
- Anagnostopoulou, F. & Griva, F. (2011). Exploring Time Perspective in Greek Young Adults: Validation of the Zimbardo Time Perspective Inventory and Relationships with Mental Health Indicators. Soc Indic Res, DOI 10.1007/s11205-011-9792-y.

Yousuf Sh, Mohammed Al Amoudi S, Nicolas W, Erfan Banjar H, Mohammed Salem S. (۲۰۱۲). Do Saudi

Nurses in Primary Health Care Centres have Breast Cancer Knowledge to Promote Breast Cancer Awareness?;

۱۳: ۴۴۵۹-۶۴.

Yousuf Sh, Mohammed Al Amoudi S, Nicolas W, Erfan Banjar H, Mohammed Salem S. (۲۰۱۲). Do Saudi

Nurses in Primary Health Care Centres have Breast Cancer Knowledge to Promote Breast Cancer Awareness?;

۱۳: ۴۴۵۹-۶۴.

Zhang, J. W., Howell, R. T., & Stolarski, M. (۲۰۱۲). Comparing three methods to measure a balanced time

perspective: The relationship between a balanced time perspective and subjective well-being. *Journal of*

Happiness Studies. ۱۳۳, (۱), ۷۵-۹۴.

Andreoli TE, Carpenter CCJ, Griggs RC, Loscalzo J. (۲۰۰۹). *Cecil Essentials of Medicine*. ۹th ed. Trans.

Ahmadi Araghi I. Tehran: Tabib and Teymourzadegan: ۷۱۲-۴.

Chang LC, Li IC. (۲۰۰۴). The correlation between perceptions of control and hope status in home-based cancer patients. ۱۰(۱): ۷۳-۸۲.